

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

**Ad Memoriam Anniversariam ... Rvdolphi Ferdinandi
Liberi Baronis De Silverstein Et Pilnickav Haereditarii In
Klein-Eila Craschen Pavsén Davber Bvchwalde Et Barg**

**Sylverstein und Pilnickau, Rudolph Ferdinand von Sylverstein und
Pilnickau, Rudolph Ferdinand von**

[Leipzig], [MDCCXXXVII?]

VD18 13538446

Titelblatt

urn:nbn:de:gbv:45:1-15006

33

A D

MEMORIAM ANNIVERSARIAM
 VIRI PERILLVSTRIS
 D O M I N I
 RVDOLPHI FERDINANDI
 LIBERI BARONIS
 DE SILVERSTEIN ET PILNICKAV
 HAEREDITARII IN KLEIN-EILA CRASCHEN
 PAVSEN DAVBER BVCHWALDE ET BARG

D. XVII. APRIL. A. MDCCXXXVII

HORA X

IN AVDITORIO THEOLOGORVM

RECOLENDAM

MAGNIFICVM RECTOREM ACADEMIAE
 ILLVSTRISSIMOS COMITES
 GRAVISSIMOS PROCERES VTRIVSQVE
 REI PVBLICAE
 GENEROSISSIMOS AC NOBILISSIMOS ACADEMIAE CIVES

DECENTER INVITANT

TRIVM SVPERIORVM ORDINVM
 DECANI, SENIORES, ET RELIQVI ADSESSORES

In Col. M. 3.

MEMORIAM ANNIVERSARIA

AD

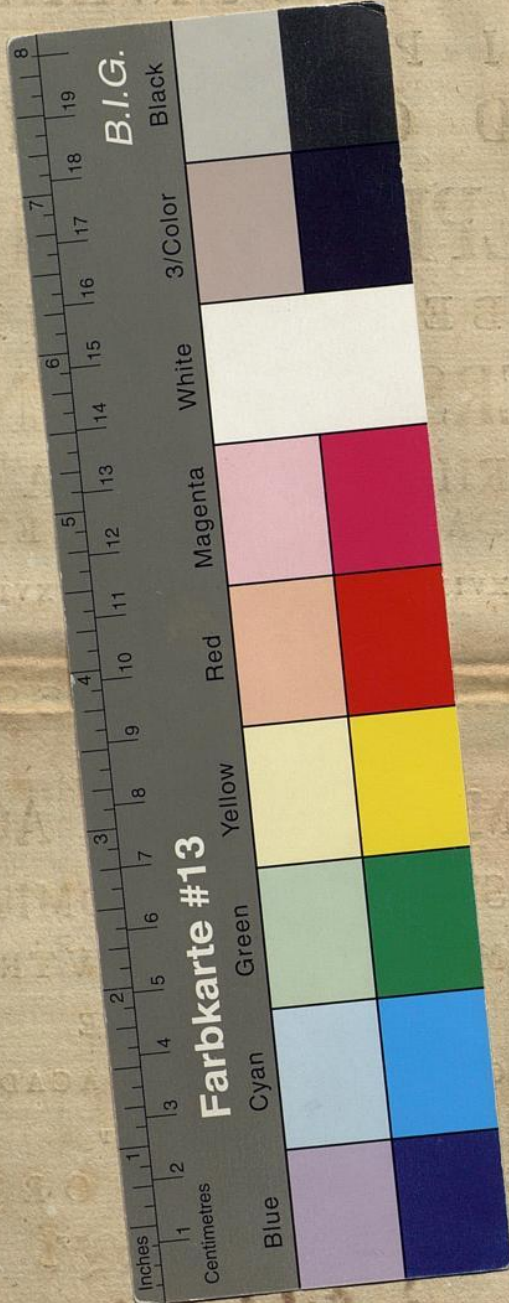
AD

AD

AD

AD

AD

Si qua est virtus, in qua colenda tres nobis leges coniunctim obseruandae sunt, vt neque amoris, neque iustitiae, neque prudentiae officium negligamus, illa omnium maxime est liberalitas ac beneficentia, qua nihil est in hominum societate melius ac praestantius. Amoris vim nouimus eam esse, vt vtilitati et nostrae, et aliorum communi, non quae videatur esse, sed quae sit vera recteque cognita, vt huic igitur vtilitati efficiendae atque augendae studeamus. Iustitia hoc omnino a nobis postulat, vt suum cuique tribuamus, ideoque ea cauendum nobis imperat, ne quid iniuria partum in vsu eorum, quibus maxime cupimus, conferamus, ex alieno liberales, atque eo ipso, quo hominum alteri profuturi simus, alteri nocituri: namque nihil est liberale, quod non idem sit iustum^{a)}. Prudentiae proprium munus est adcurata consideratio omnium rerum circumstantium, ex quibus conicere et iudicare nos oportet, an, et quo pacto, feliciter atque ex sententia rem gerere valeamus: danda igitur opera est, vt et modum in re quauis seruemus, et medium, quod dicitur, ex pluribus optimum cum proposito comparemus, et opportunitates idoneorum ad agendum locorum ac temporum nunquam non curae habeamus. Ita est enim, vt ait ENNIUS: *Bene facta, male locata, male facta arbitror.*

Nemo quidem sapiens vnquam dubitauit, quin agere quemque, quidquid agat, considerate deceat. Ergo in beneficiis etiam collocandis prouidendum est, ne quid inconsulte ac temere faciamus. Prius igitur, quam decernamus, quid nobis sit constitutum, necesse est, vt cum ea animi parte, in qua inest ratio et consilium, deliberemus. At nemo tamen mirabitur, nemo, re bene putata, improbandum censebit HVGONIS GROTIJ iudicium, quod conueniat interdum sine consilio in dando munificum esse, nec semper deliberationem huius actionis suscipere. Sic ille commentatus est in hoc SALOMONIS effatum, in eo libro, qui *Cobeleth* inscribitur, cap. XI. v. 3: *אֱמִיפֶל עַץ בְּרֹרִים וְאֵם בְּצֶפֶן מְקוֹם שִׁיפּוֹל הָעֵץ שֶׁ-יִּהְיֶה שֶׁ-יִּהְיֶה*. De cuius dicti sententia interpretes multum inter se dissident ac discordant. Vulgaris quidem fert opinio, significari immutabilem hominis exanimati conditionem, quod videlicet mortuus, instar succisae arboris, in quo quisque statu ex vita discesserit, in eo sit perpetuo permanens. Quo sumto, existimant his in verbis magnam inesse vim argumentationis, tum contra propugnatores commentitii ignis, quem adpellant purgatorium^{b)}; tum vero aduersus eos, qui antiquum ORIGENISTARVM errorem ab orco reuocarunt^{c)}. Ista vero interpretatio, si ita simpliciter atque in vniuersum, sine vlla determinatione, profertur, omnium minime congruit cum tota verborum serie et cohaerentia. Putaueris fortasse, copulationem rerum, diuino hocce scripto comprehensarum, non adeo scrupulose inuestigandam esse, quin immo multas tractari res, tam varii argumenti, vt ab alio in aliud delabatur oratio. Primum, quis tibi illud persuasit?

A 2

aut

a) CICERO *de offic.* L. I. cap. 14. Praeclare AMBROSIVS, *de offic.* L. I. c. 30. *Opp.* T. II. p. 39. edit. *Monach. Bened.*: *Non probatur largitas, si quod quis alteri largitur, alteri extorqueat, si iniuste quaerat, et iuste dispensandum putet; nisi forte, vt ille Zacchaeus, reddat prius quadruplum ei, quem fraudauerit.*

b) vid. ANDR. PRVECKNERI *vindic.* S. P. II. pag. 441.

c) Leg. Magnif. DN. D. IO. GEORG. WALCHII *Einleit. in die Streitigk. der Ev. Kirche*, P. III. pag. 312. seqq. Cautio adhibenda est, de qua sapienter nos admonuit b. FRANZIVS in libro, quem scripsit *de interpret. Sc. S. orac. XCIII*: *Si quis, inquit, in alium usum his metaphoris sacris uti voluerit, poterit quidem hoc facere, modo id faciat cum praemonitione tali: Quod in hoc loco de beneficentia praestanda loquitur Salomon, hoc ego de vita hominis dicere potero. Sed prior significatio est nativa; itaque probationis loco allegoria arboris non debet adhiberi: allegoriae enim non habent firmitudinem probationum. -- Sic ex hoc loco non possunt probari duo loca, non plura, caelum, et infernus, contra purgatorium Pontificium. Hanc nobis regulam adcurate praescripsit *Apo-logia August.* Conf. pag. 259: *Constat, quod allegoriae (eiusmodi saltem, quae vocantur illatae, atque ex interpretis ingenio fictae, non innatae, contextui integro et menti auctoris verborum aperte consentaneae) non pariunt firmas probationes.**